

Avrupa ülkelerinde açlık sınırında yaşayan insanların sayısı gün geçtikçe artıyor. Silahlanmaya ve savaflara yatırım yapan burjuvazi, bu yatırımların karşılığının proleteriyadan çıkarılması için sürekli yeni vergi kanunları çıkarmaktadır. Faşist hareketler örgütlenmekte veya örgütlenmeleri için önleri açılmaktadır. Militarizme ve savaflara yoğun yatırım yapılırken; en önemli insan hakkı olan sağlık giderlerinin yükü, proleteriyaya yüklenmektedir. 40-45 yıllık süre boyunca çalışan ve emekliye ayrılan milyonlarca insan, verilen aylık gelirleri ile yaşamlarını sürdürmekte zorluk çekmekte, emekli olduktan sonra da çalışmaya devam etmektedirler. Yaşadığımız Avrupa ülkelerinde proleteryanın örgütlülüğü oldukça zayıftır. Sosyalist hareketlerin sınıf içerisinde örgütlülüğü yok denecek kadar azdır. Bizim gibi sosyalizme gönül vermiş kurumların bu durumu ciddiye alarak; her ülkenin somut durumuna göre proleteryanın içerisinde örgütlenmeyi geliştirmelidir. Farklı siyasal görüşlerden olsa bile, sosyalizm hedefli çalışma yürüten bütün kurumlarla, parti ve gruplarla ortak dili yakalayıp ortak örgütlenmelerin geliştirilmesine çalışılmalıdır. Son yıllarda başta Fransa olmak üzere; Avrupa ülkelerinde gelişen toplumsal hareketlere (devrimci-demokratik) katılmakta yeterli olmadığımız kabul edilmeli, bu olumsuzluğa son verilmelidir. Seyretmek kaybettirir, dayanışma ve mücadele kazandırır!

Sorunların olduğu bir gerçekliktir. Kısa sürede bunların üstesinden gelebilmek mümkün değildir ama "yapacak bir şey yok", "gücümüz yetmez" deyip teslim olmak doğru olmaz. Öncelikle kendimize güvenip ayağa kalkmamız gerekir. Öncelikle var olan örgütlenmelerimizi korumalı, bunları geliştirmeli ve bu kurumlara yenilerini katmalıyız. Unutma, örgütlüysen güçlüsün!

Nasıl olsa birileri yapıyor diye düşünme, sen yoksan bir şeyler doğru yürümüyor demektir! Duy acının ve Umut'un sesini, örgütlen! Mevcut durumdan memnun değilsin, o halde değişmesi için müdahale et!

**Kahrolsun Kapitalizm, Yaşasın Sosyalizm!
Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!**

**BİRLİKTE
BAŞARACAĞIZ!**

Aralık 2023

**Bireyciliğin kuşatmasına karşı
kollektivizmi örgütle!
Çözümün öznesi,
pratiğin öncüsü ol!**

**AVRUPA
DEMOKRATİK HAKLAR
KONFEDERASYONU**

www.adhk.eu

BİRLİKTE BAŞARACAĞIZ!

Birey olarak imza attığımız başarılarımız kuşkusuz vardır. Ancak ezilen toplumsal katmanların ve onların var olan kurumlarının karşılaştıkları sorunların aşılması, önüne koydukları görevlerin yerine getirilmesi ve hedeflere varılması için; birlikte çalışmanın, çaba göstermenin ve örgütlenmenin önemi büyüktür. Bu nedenle diyoruz ki; birlikte çalışacağız, örgütleneceğiz ve zorlukların üstesinden gelmeyi birlikte başaracağız!

Dünyanın zayıf halkalarında savaşlar körükleyerek pazarları yeniden paylaşmayı hedefleyen, yeni silahları savaş bölgelerindeki mazlum halklar üzerinde deneyen emperyalistleri ve onların uşaklarını eli-kolu bağlı olarak izlemeye devam edemeyiz. Avrupa'da Rus emperyalistlerinin, Kürdistan'da TC devletinin, Filistin'de İsrail Siyonist faşist devletinin gerçekleştirdikleri işgaller bunlardan sadece bir kaçıdır. Bölgesel savaşların Avrupa'nın geneline yayılacağı "kaygısı" emperyalist devletlerin sözcüleri tarafından dillendirilmeye başlandı. Hala sürmekte olan bölgesel savaşların sona erdirilmesi bir yana; savaşların ve işgallerin sürmesi için emperyalistler lehine savaşan taraflara "yardım" ve silah sevkiyatı yapılmaktadır.

Yıllar boyunca baskı, zulüm ve katliamları, ülkesinde hapishane koşullarını yaşayan Filistin halkının kabaran öfkesinin 7 Ekim 2023 tarihinde faşist İsrail devletine karşı direniş eylemi ile patlamasının ertesinde, İsrail'in Filistin halkına karşı başlattığı soykırım saldırısı bütün Batılı emperyalist devletler tarafından desteklenerek, meşru savunma olarak adlandırıldı. Direnişin haklılığını gölgelemek için; Filistin direnişini, gerici İslamcı kimliğiyle tanınan Hamas örgütüne mal etti.

Halbuki bu operasyonun 12 Filistinli örgüt tarafından örgütlendiği bizzat Filistin HKC tarafından açıklandı. Şuna dikkat çekmek istiyoruz ki; emperyalizme-kapitalizme karşı ne kadar öfke duyarsak duyalım, öfkemizi bilince ve örgütlü bir harekete dönüştüremediğimiz sürece bir anlam ifade edemeyecektir.

Hatta hayal ettiğimiz değişimlerin olmaması nedeniyle umutsuzluğa ve hayal kırıklığına uğruyoruz. Hedefleri belli bir örgütlenmenin geliştirdiği mücadelenin yenemeyeceği zorluk yoktur. Emperyalist devletlerin ve işbirlikçilerinin yaptıkları işgaller, bombalamalar sonucu ülkelerini terk etmek zorunda kalan milyonlarca insan, güvenli bir yaşam arayışıyla; denizlerin öldürücü dalgalarına aldırılmadan, sınırlara örülen demirden ve betondan duvarları aşarak Avrupa ülkelerine gelmektedir. Bu insanlar, daha iyi ve güvenilir bir yaşam için geldikleri ülkelerde kötü koşullarda yaşamak ve iş gücünü ucuza satmak zorunda kalmaktadırlar. Son olarak İsrail Siyonist devleti tarafından topraklarından zorla çıkarılan 2 milyona yakın Filistinlinin akıbeti konusunda kimsenin fazla bir şey söylemeye cesareti yok. Ve soykırım amaçlı bu sürgün karşısında dünyanın emperyalist efendilerinin avuçlarını ovuşturmasına gösterilen örgütsüz tepkilerin çok fazla etkili olmadığını söylemek zorundayız.

Mültecilerin yaşadığı zorlu koşullar gizlenerek, yerel halklardan daha iyi koşullarda yaşadıkları ve dolayısıyla daha avantajlı durumda oldukları propagandası yapılarak; halklar arasına düşmanlık duvarları örmeye çalışmaktadırlar. Göçmenlik, mültecilik koşullarını yaşayanlar olarak empati kurup bu insanların örgütlenmesi ve birlikte, koşulların düzeltilmesi için mücadeleye sevk edilmesi görevlerimiz arasındadır.

Savaşta ganimet, evde hizmetçi ve bakıcı, üretimdeki beceri ve harcadığı emekte birinci, iş gücünün ücretlendirilmesinde ikinci sınıf üretici, politikada ve modada vitrinlik, erkeğin düzenini bozarsa ölümlük, özel mülkiyetin temeli ailenin korunmasında bekçilik görevi verilen; dövülen, tacize ve tecavüze uğrayan, katledilen kadının örgütlenmesi için daha başka sebepler mi arayacağız? Bunlar yeterli değil mi? Bu sıraladıklarımız bazı nüans farklılıklar taşısa da esasta bütün ülkelerde mevcuttur. Erkek egemenliğine dayalı kapitalist sistemin zincirini kırarak kendi özgür geleceğini kurmak için dünyanın çeşitli ülkelerindeki kadın başkaldırıları, kadınların bilinçlenerek örgütlenmesi için yeterli bir çağrı değil mi?

Unutulmasın ki, kadının toplumsal yaşama müdahalesinin büyük sarsıntılar yaratacağı bir gerçekliktir. Kadın hareketlerinin dağınık yapısına son verilmesi, birleşik kadın mücadelesinin geliştirilmesi hedefli olarak gerek bulunduğumuz ülkelerde, gerekse de uluslararası alanda özel çaba gösterilmelidir.. Burjuvazinin yeni sömürü pazarları yaratma savaşlarında savaştığı, en güçlü tüketici potansiyeli olarak gördüğü gençliği, gelecek umudu ve perspektifi olmayan, sadece günü yaşayan, kendisinden önceki deneyimli kuşakla bağlantısı olmayan, deneyimsiz ve kendiliğindenci, bilinçte köreltici, bilimden ve bilimsel faaliyetlerden uzak, biat eden kişiliklerden oluşmuş bir insan topluluğu olarak yaşamasını istiyor. Burjuvazi, gençliğin, kapitalist rejimin bu karanlık tablosuna örgütlü bir yapıyla karşı koymasından korkmaktadır ve bu nedenle, gençliği toplumsal müdahalelerden uzak tutmak için her türlü kirli yolu denemektedir. Gençliğin uğradığı saldırıları teker teker tespit edip bu saldırılara karşı geniş katılımlı mücadelelerin örgütlenmesi için özel çaba gösterilmelidir. Burjuvazinin gençliğe yönelik saldırılarının çok planlı ve oldukça çeşitli olduğunun bilincinde hareket ederek; özellikle ilişki kurmak istediğimiz gençlik kesiminin durumunu tahlil etmek, onların taleplerini, sorunlarını tespit ederek uygun söylem ve mücadele metotlarını geliştirmemiz gerekmektedir.

Kâr hırsında sınır tanımayan burjuvazi, dünyanın yeraltı yerüstü kaynaklarını horca kullanmakta ve dünyanın ekolojik yapısını tahrip etmektedir. Nükleer ve atom enerjisi üreten santraller ve kimyasal silahların üretimi, tarımda ve hayvan yetiştirmede kullanılan ilaçlar, toplu kitle ulaşım araçları yerine otomobil kullanımındaki yoğunluk ve daha birçok müdahale ile ısınan dünyanın ekolojik yapısında meydana gelen kaygı verici değişiklikler, insanlarda gelecek kaygısına sebep olmaktadır. Bu kaygı ile sokağa çıkan insanların kapitalizme karşı mücadeleye yönlendirilmesi, vazgeçilemez görevlerimiz arasındadır. Dünya çapında gelişen ekolojik yıkım karşıtı hareketlerde yer almalıyız. Yaşanacak bir gezegen yoksa eğer. en ideal toplumsal yapının olmasının bile bir anlamı olmaz.